బస్టాండ్

ప్రయాణ పదనిసల్లో తొక్కిసలాటల రుసరుసలు..

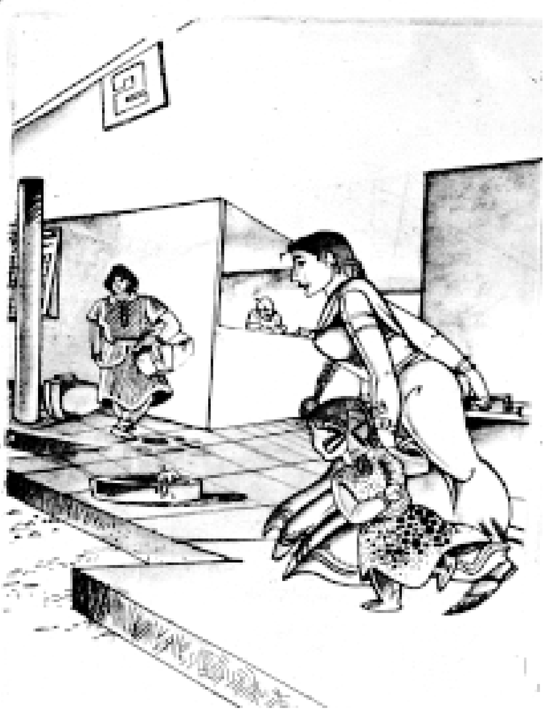

(తెరతీయగానే.... బస్టాకటి కన్పిస్తుంది)

పాప	:	మమ్మీ ! మన హైదరాబాద్ బస్ ఎప్పుడొస్తుంది ?
విమల	:	వొస్తుందమ్మా ! పది నిమిషాల్లో ! (జిలేబీలు అమ్మే అబ్బాయి అటువైపు వస్తాడు, అవి చూసిన పాపకి నోరూర్తుంది)
పాప	:	(జిలేబీల వంకే చూస్తూ) మమ్మీ! నాకు ఆకలవుతోంది నాకు జిలేబీలు కావాలి! నాకు జిలేబీలు కొనివ్వు !
విమల	:	ఛ ! వాటినిండా ఈగలు ! అవి ఎలా ముసుర్తున్నాయో ? వొద్దు పాపా !
పాప	:	నాకు ఆవే కావాలీ.... ఈ...ఈ...ఈ.. (రాగం అందుకుంటుంది)
విమల	:	నువ్వు నా మాట ఎప్పుడు వింటావనీ (విసుగ్గా) అందుకే

నిన్ను తీసుకుని నాకు ఎక్కడికీ వెళ్లాలన్పించదు !

పాప : (కాళ్లు టపటపా నేలకేసి కొడ్తూ) నాకు జిలేబీలు కావాలి ?

(విమల విసుగ్గా... ఇబ్బందిగా... వెళ్లి జిలేబీలు కొనిస్తుంది ! పాప అవన్నీ తిని...)

పాప : మమ్మీ ! నేను టాయ్‌లెట్‌కి వెళ్తాను !

విమల : అబ్బ, నీతో అన్నీ చీకాకే ! ఇక్కడ టాయ్‌లెట్స్ చాలా అసహ్యంగా వుంటాయ్ ! లోపలికి ఎలా వెళ్తావ్ ? అదిగో అలా బయటికి.... వెళ్లి రా !

పాప : అబ్బ, నేను బయటకి వెళ్లను మమ్మీ ! నాకు సిగ్గేస్తుంది ! అందరూ చూస్తారు ! బాత్‌రూంలోకే వెళ్తాను !

విమల : (విసుగ్గా) చెప్పానుగా! అందులో కాలు బెట్టలేమనీ....

పాప : అబ్బ.... మమ్మీ.... (అసహనంగా) ప్లీజ్.... నాకు అర్జంట్ మమ్మీ !

విమల : అసలు నిన్నని ఏం లాభం !? తప్పునాది ! నీకు జిలేబీలు కొనివ్వకుండా వుండాల్సింది !... సరేలే... వెళ్లు !

పాప : (లోపలికి వెళ్లబోతూ) అబ్బ ! (ముక్కు మూసుకుంటూ) ఇక్కడ కంపు వాసన మమ్మీ!

(విమల గుడ్లురుమి చూస్తూ వుంటుంది)

పాప : మమ్మీ ! ఈ బాత్‌రూం డోర్ దగ్గరే ఎవరో -'పాటీ'కి వెళ్లారు ! లోపలకి ఎలా వెళ్ళనూ ?

(అంటూ పాప తెర లోపలికి వెళ్ళి కెవ్వుమంటుంది!)

విమల : (కంగారుగా) ఏమిటమ్మా ఏమైంది ?

(తెరపక్కనుండి)

పాప : జారిపడ్డాను మమ్మీ !

విమల : (తెర పక్కనుండి పాపను తీసుకొచ్చి) ఏ దిక్కు మాలిన వెధవో అరటితొక్క పడేశాడు! ఎన్ని దెబ్బలు తగిలాయో.... ఏమో! బట్టలన్నీ పాడైపోయాయి ! డబ్బు తీసుకునైనా - ఈ టాయ్‌లెట్స్ శుభ్రంగా వుంచితే ప్రయాణీకులకు ఎంత సుఖం!?

(అంటూ ఆ పాప బట్టలు విప్పి వేరే దుస్తులు వేస్తూ వుంటుంది)

స్వీపర్ : (ఫ్లోర్ వూడుస్తూ) ఈ పెట్టే బేడా ఎవర్దీ ! జరపండి ! జరపండి!

విమల : కాస్త ఆగు నాయినా ! వస్తున్నాను.

(విమల పెట్టె తీస్తూ వుంటుంది. మరోపక్క స్వీపర్ ఆమె

కాళ్ళమీదే వూడుస్తూ వుంటాడు. విమల ఆ పెట్టె తీసి ఇటు పెట్టేలోగా - అక్కడా - మళ్లీ స్వీపర్ ప్రత్యక్షమై....)

స్వీపర్ : సామాను తీయండి ! సామాను తీయండి!

(అదే సమయంలో ఒక ముస్లిం వనిత బురఖాతో వచ్చి విమల భుజం తట్టి, బస్ చూపిస్తూ....)

ఫాతిమా : అజీ, ఏ బస్ కిదర్ జా రహీ హై ?

(విమల విన్పించుకోదు ! ఈలోగా విమల భర్త రంగారావు పరిగెత్తుకొని వచ్చి)

రంగారావు : అయ్యో ఏమిటిది విమలా ? హైదరాబాద్ బస్ ఎప్పుడో వచ్చి ఆగింది ! నువ్వు చూసుకోలేదు ! పాపని తీసుకొని పద ! నేను సీట్ కోసం అడుగతా... (బస్ కిటికిలోంచి కన్పిస్తోన్న వ్యక్తిని చూసి కర్చీఫ్ ఇచ్చి) ఏమండీ ఈ కర్చీఫ్ వేసి అక్కడ సీట్ పెట్టండి ! మా ఫ్యామ్లీ వుంది !

ఫాతిమా : (బస్ డోర్ దగ్గర వున్న విమలని చూసి) ఆజీ, జర బోలోన ఏ బస్ కిదర్ జా రహీహై ?)

(బస్ కిటికీలోంచి తొంగి చూస్తోన్న వ్యక్తి ఫాతిమాని చూడ కుండా పాన్ వూసేస్తాడు! అది ఆమె మీద పడ్తుంది. ఆమె అగ్గిమీద గుగ్గిలమై...)

ఫాతిమా : దిఖ్ రా నహీహై ? పాన్ మేరే వూపర్ తూక్ దియే ? దేఖో మై క్యా కరూంగీ ?

కిటికీలోంచి చూస్తోన్న వ్యక్తి : ఏ చుప్ బైఠో ! మై తూక్ రహాతా! తుమే కిటికీకే పాస్ ఆయే! అవుర్ లడ్ రహీ హై క్యా ? అరేజావ్ ! జావ్ ! క్యా బోల్ రహీ?

(ఈలోగా బస్ డోర్ దగ్గర ప్రయాణీకులు గుమి గూడ్తారు, బస్‌లోంచి - చివరకు ఒక ప్రయాణికురాలు - ఆ కిక్కిరిసిన మూకను తోసుకుంటూ వూడిపోయిన జుత్తుతో దిగుతుంది)

ఆ స్త్రీ భర్త : ఇగో - గిందుకే అన్నా ! బస్‌ల ఆకర్కి యెప్పుడూ దిగద్దనీ ! ఆకర్కి దిగితే - వాళ్ళంతా నిన్ను గిట్లనే తోసుకుంట, తోసుకుంట ఎక్కుతరనీ - నేను గది ముందుగాల్నే జెప్పిన!- విన్నావ్ ?

గుడ్డి బిచ్చగాడు: (పాట పాడ్తూ) ఆదినూ - అంతటా - ఒక్కడే - దేముడూ, ముంచకురా నాయనా ! ప్రేమించుమురా నాయనా!

(ఏదో గుర్తొచ్చినట్లు పాట ఆపి) ఆ... హైదరాబాద్! హైదరాబాద్!! హైదరాబాద్ బస్ వచ్చింది !

కాలేజీ కుర్రవాడు: (మరో కుర్రవాడితో) ఒరేయ్... హైదరాబాద్ బస్‌లో ఇద్దరు కాలేజీ అమ్మాయిలు ఎక్కబోతున్నారు ! వెళ్లి 'ఢీ' కొట్టేదా ?

మరో కుర్రవాడు : నీ ముఖం ! నీకంత ధైర్యం కూడానా ?

కాలేజీ కురర్రవాడు: నువ్వలా గుడ్లప్పగించి చూస్తూ వుండు ! చూడూ, నేనేం జేస్తానో?

(ఏదో బస్ ఎక్కే హడావిడిలో వున్నట్టు వెళ్లి వాళ్లిద్దర్నీ తోసు కుంటూ వెళ్తాడు ! ఒకామె చెప్పులు తీసేసరికి 'సారీ మేడమ్' అని తప్పుకుంటాడు)

బిచ్చగాడు : (చిన్న పిల్లవాడు): ఒక పది పైసలు ఇవ్వమ్మా! అన్నం తిని మూడు రోజులైంది ! నీకు పుణ్యం వుంటుంది.

విమల : (విసుగ్గా) అరే, అడ్డులేవయ్యా ! అవతల నాకు బస్ వచ్చింది.

బిచ్చగాడు : (ఆమెని కదలనీకుండా చేతుల్తో ఆమె కాళ్లు పట్టుకొని సాష్టాంగా అడ్డం పడి, మాటి మాటికీ ఆమె పాదాలను తలతో తాకుతూ) ఒక పది పైసలు ఇవ్వమ్మా ! చచ్చి నీ కడుపున పుడ్తా!

విమల : అరే, చెప్తోంది నీక్కాదూ ? నా కాళ్లు విడువ్ ముందర !

బిచ్చగాడు : ఒక పది పైసలే గదమ్మా ! ధర్మం చెయ్ తల్లీ, నీకు పుణ్యం వుంటుంది.

(విమల సణుక్కొంటూ గొణుక్కుంటూ పర్స్ లోంచి రూపాయి తీసి అతడి చేతిలో పెడ్తుంది)

ప్రయాణికుడు : కండక్టర్ సాబ్ ! సిల్లరియ్యి నాకు రూపాయి రావాలే !

కండక్టర్ : మీ దగ్గర రూపాయివుంటే ఇవ్వండి ! నేను రెండ్రూపా యలిస్తా!

ప్రయాణికుడు : నా తాన సిల్లర్లేదు ! జల్దియ్యి ! అగో మా కరీంనగర్ బస్ పోతాంది !

కండక్టర్ : అయితే నన్నేం జేయమంటవ్ ? చిల్లర్లేదని చెప్పానుగా ! ఉంటే రూపాయి ఇచ్చి, రెండ్రూపాయలు తీసుకెళ్లు !

మిరపకాయ బజ్జీలు అమ్మే వ్యక్తి : మిరపకాయ బజ్జీ, మిరప కాయ బజ్జీసార్ ! మిరపకాయ బజ్జీ కొనుక్కోండి సార్, చిల్లరిస్తాను !

ప్రయాణికుడు : నీ సిల్లరకోసం సూత్తావుంటే నాకు మావూరి బస్ ఎల్లిపోతాంది! సీకటేల్దాకా యింకో బస్సైనా లేదు ! ఇయ్యాల్లేచి ఎవురి ముఖం సూత్తి నో ఏమో ? కండక్టర్ నౌఖరీ ఎంత ఫాయిదా? దినాం గిసుంటి రూపాయలు ఓ పదొచ్చినా సాలు! సిన్నప్పుడు మా అయ్య సదువుకోరా అంటే వింటిని గాదు!

కండక్టర్ : అవునవునూ... నువ్విచ్చే రూపాయిల్తో నేను బంగ్లాలు కడ్తున్నా! చిల్లర్లేకుండా రావడం గాక - నోటికొచ్చినట్టు కూయడం మీకు బాగా అలవాటైపోయింది.

(ఇంతలో ఓ హడావిడీ, అయోమయం - ఆగమయ్య తన సూట్‌కేస్ బదులుగా విమల సూట్‌కేస్ తీసుకెళ్తూ ఉంటాడు)

విమల : ఏమండీ.... ఏమండోయ్.... అది నా సూట్‌కేస్ !

ఆగమయ్య : ఓ... మీదా ? నేను చూళ్లేదు ! సారీ !

(అంటూ ఆ సూట్‌కేస్ ఆమె కిచ్చేసి తన సూట్‌కేస్ తీసుకుని పెద్దపెద్ద అంగల్తో వెళ్ళి పోతాడు)

కాలేజీ అమ్మాయి: (బస్ ఎక్కుతూ) చూడు మిస్టర్ ! లేడీస్ కన్పించడం లేదా ? ముందు లేడీస్‌ని ఎక్కనీండి!

కాలేజీ కుర్రవాడు: సమాన హక్కులూ, సమాన హక్కులూ అని గోలెట్టారు కదా! బస్‌లో మీకు ప్రత్యేకం ఎందుకూ ? మాతోపాటు సమానంగా ఎక్కండి! సమానంగా నించోండి !

విమల : నిజమే బాబూ ! చూడమ్మాయ్ ! ఆ కాలేజీ కుర్రవాడు అసలే పచ్చి బాలింత ! మనతో పాటు సమానంగా ఎక్కలేడు ! కాస్త మనమే పక్కకు తొలిగిపోవాలి !

(విమల మాటలకి కాలేజీ అమ్మాయిలు నవ్వుకుని పక్కకి తొలిగి దారిస్తారు ! ఇంతలో ఆగమయ్య చేతిలో గొడుగు పట్టుకొని కాలేజీ కుర్రవాడి వెనకాల ఎక్కడానికి ప్రయత్నిస్తాడు)

విమల : ఆ గొడుగు జాగ్రత్త నాయినా ! ఉల్టా పట్టుకో ! లేకపోతే మా కంట్లో గుచ్చుకుంటుంది.

కాలేజీ అమ్మాయిలు: (ఆగమయ్యని చూసి) ఓహో మీకు కూడా తొందరున్నట్టుందే! సరిసరి ! ఈయన ప్రెగ్నెంట్‌లా వున్నాడు! పక్కకి జరిగి దారివ్వవే! ఏంటీ బాబూ ! తమరికిప్పుడు తొమ్మిది నెలల నుకుంటా ! మా అందర్తో సమానంగా ఎలా ఎక్కుతావ్! ఏమండీ, మీరంతా కాస్త అటూ ఇటూ తప్పుకోండి! ఆయన అసలే వుత్త మనిషి కాదు !

(అతడు కాలేజీ అమ్మాయి వంక కోపంగా చూస్తూ... బస్ ఎక్కుతూనే వుంటాడు అందర్నీ తోసుకుంటూ తోసుకుంటూ)

కాలేజీ అమ్మాయిలు: ఆ... ఆ.... ఎక్కు.... ఎక్కు ! పదిలం... పదిలం ! అమ్మయ్య ఎక్కావా తండ్రీ !? సంతోషం!

రంగారావు : (గంపల్తో బస్ ఎక్కుతోన్న పల్లెటూరి అమ్మాయిని చూసి) ఏయ్ గంపలమ్మీ ! బస్‌లో ఎక్క డానికి మనుషులకే చోటులేక

ఛస్తుంటే మధ్యలో నీ గంపలేమిటీ ?

విమల : (రంగారావుతో) ఏమండీ, మన లగేజీ బస్‌పైన ఎక్కించారా?

రంగారావు : ఆ.... ఎక్కించాను !

కూలీ : సాబ్ ! సామాన్ ఊపర్ డాల్దియా ! పైసా దేవ్!

(రంగారావు డబ్బులిస్తాడు ! ఇచ్చిన డబ్బు ఎగా దిగా చూసి) క్యా ? ఏక్ రూపాయ్ !? దో రూపాయ్ దేవో !)

రంగారావు : అదేంటయ్యా 'ఒక రూపాయి కూలి' అని అక్కడ రాసి వుందిగా!

కూలి : ఓ జమానాకా బాత్ హై ! కల్ కే థామ్ అజ్ హై క్యా? నికాలో నికాలో, పైసా నికాలో !

రంగారావు : నహీతో... ?

కూలి : అన్వర్ ! (బస్ టాప్ పైకి చూస్తూ) ఓ సామాన్ నీచే పేక్ దో.

రంగారావు : బాబ్బాబూ ! నీకు పుణ్యం వుంటుంది! ఉండనీ, రెండు రూపాయలకేం ఖర్మం ! మూడిస్తాను ! అసలే బస్‌కి టైమైపోతూంది!

(డబ్బుకోసం రంగారావు తన జేబులు తడుముకుంటూ వుండగా బస్ స్టార్టవుతుంది. రంగారావు యింకా ఎక్కడు ! బస్ కదలిన శబ్దం ! బస్‌లోంచి...)

పాప : డాడీ... డాడీ !

విమల : ఏమండీ... మీరు త్వరగా బస్ ఎక్కండీ !

పాప : డాడీ.... డాడీ ! (ఏడుస్తుంది)

రంగారావు : పాపా ! ఏడ్వకమ్మా ఎక్కుతున్నాను ! (బస్ డోర్ మీద బాదుతూ) డ్రైవర్ బస్సాపండి !

(బస్‌డోర్ మొదటి మెట్టుపై ఒక పాదం పెట్టి... ఇతడి రెండో పాదం గాల్లో వేళ్లాడ్తూవుండగా... తెర)

-ఆంధ్రభూమి మంత్లీ - 1989

అంకితం

శ్రీమతి వందన
షోలాపూర్.

తనకు తోచినంతలో తోటివారికి సాయమందించే మానవతావాది: **శ్రీమతి వందన** కి...

ప్రేమతో....